

Anna en Eva

Eenakter

door

WIM BAK en ED KOORN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANNA EN EVA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WIM BAK en ED KOORN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Meinoud — een NSB'er in hart en nieren, eind twintig begin dertig

Evert — een oude studievriend, eind twintig begin dertig

Decor:

Het decor is sober ingericht. Het is de woning van een NSB'er, Meinoud. Centraal staat een tafel met twee stoelen. Tegen de linkerwand staat een kastje waar een radio op staat. Naast dit kastje staat ook een stoel. Links tegen de achterwand staat een tafel waarop servies voor de koffie e.d. staat. Prominent op de achterwand hangt een portret van Mussert. Rechts is de deur voor opkomen en afgaan.

Kleding:

Meinoud is gekleed als een NSB'er, zwarte kleding, koppel, en beenkappen. Goed doorvoed.

Evert is gekleed in typisch jaren-40, overhemd, met daarover een pullover. Hij ziet er uit alsof hij nodig wat eten kan gebruiken, en heeft kringen onder z'n ogen, kortom niet zo florissant.

Ontstaan:

Wim Bak en Ed Koorn, twee spelers van toneelvereniging d'Ye te Edam en tevens bestuurslid waren afgevaardigd om mee te denken over het programma voor het 50-jarig bevrijdingsfeest in 1995. De vraag van het organiserend comité was of de toneelvereniging ook iets kon brengen. Wim en Ed hebben vervolgens diverse eenakters gelezen en geconcludeerd dat er niet iets tussen zat dat hen kon bekoren. Waarom dan niet zelf iets geschreven? Er was voldoende know-how aanwezig. Dus achter de computer en schrijven met z'n tweeën. Dit is het uiteindelijke resultaat.

De recensie in het Noordhollands Dagblad kopte met "Dertig minuten beklemming bij "Anna en Eva".

EERSTE BEDRIJF

We zien de woning van Meinoud. Meinoud zit naast de radio en luistert naar een programma van de nationalistische propaganda van de NSB. Hij zit af en toe instemmend te knikken bij wat hij hoort. Plotseling wordt hij gestoord door geklop op de deur. Hij kijkt gestoord op, maar luistert toch verder. Weer geklop. Geïrriteerd staat hij op, zet de radio uit en loopt naar de deur en opent hem. Daar staat Evert.

Meinoud: Ja? Kan ik iets... (*herkenning*) Evert! Kom binnen. Ga zitten. Wat brengt jou hier?

Evert: (*ongemakkelijk*) Nieuwsgierigheid. Kijken hoe het een oude studievriend vergaat in deze moeilijke tijd. Want dat is het nu toch, nietwaar?

Meinoud: Moeilijke tijd? Je loopt op de feiten vooruit. Kan ik iets voor je inschenken. Ik heb niet veel, maar...

Evert: Doe maar, wat maakt het uit. Alles is toch surrogaat tegenwoordig.

Meinoud: God man, hoe lang is dat geleden? (*gaat koffie inschenken*)

Evert: Zes jaar? Zomer van '38. (*gaat zitten aan de rechterkant van de tafel*)

Meinoud: Ik had gehoopt dat we contact zouden houden.

Evert: Wie kon vermoeden wat ons boven het hoofd zou hangen. In oorlogstijd is er nu eenmaal minder behoefte aan meesters in de rechten. Dat moet jij toch ook weten.

Meinoud: Voor mij ligt dat anders. Binnen de beweging had ik inmiddels een aardige positie verworven en met de juiste connecties... (*kijkt naar het portret van Mussert*) Misschien aardig om te weten dat ik mijn toekomst aan de juiste man verbonden heb.

Evert: (*negeert de laatste opmerking en probeert sfeer te scheppen*) Wat hebben we een prachttijd gehad. Eerst feesten en dan studeren of hoe je dat ook mocht noemen.

Meinoud: Dat heette een borreltje halen op het Leidseplein. En dan vaak net een borreltje teveel. En dan dronken naar het college strafrecht. (*zet koffie neer en gaat links van de tafel zitten*)

Evert: Om vervolgens conform datzelfde strafrecht bijna geschorst te worden. Ik zie je nog staan zweten in de gang. Wachtend op het vonnis. En ik zwetend te pleiten om je te behouden voor onze sociëteit. Je was tenslotte onze voorzitter. En de langste nazitter. Maar ja, dankzij mij kreeg je vrijspraak.

Meinoud: En jij een maand lang feesten op mijn kosten. Hoe is het met Stella?

Evert: *(weer negerend)* Ik mis dat, weet je. Juist nu.

Meinoud: Een kwestie van de broekriem aanhalen. Als Colijn je dat kon wijsmaken, is er nu toch juist reden genoeg om het volgende gaatje te vinden.

Evert: Maar wat als het laatste gaatje al lang bereikt is?

Meinoud: *(heel zeker van z'n zaak)* Dat is nou mijn kritiek. Jullie socialisten hebben een hopeloos gebrek aan improvisatievermogen. Jullie zijn niet creatief! Elk probleem heeft zijn oplossing. Als deze tijd iets leert, is dat het wel.

Evert: *(heeft het wel gehoord maar negeert het. Neemt eerste slok)* Lekker. Een creatief bakkie. Improviseren ben jij inderdaad nog niet verleerd. Wat heb jij dat ik niet heb?

Meinoud: De juiste connecties. Maar het kost wat. Zeg Evert, je bent toch niet alleen gekomen om mijn dure koffie op te drinken?

Evert: Ik heb je dan misschien zes jaar niet gesproken, ik weet waar je al die tijd mee bezig bent geweest. En ik heb je bewonderd om je manier van werken.

Meinoud: Je verbaast me.

Evert: Nadat ik afgestudeerd was heb ik werk gevonden op een notariskantoor. Het was niet bepaald wat ik wilde. Maar ik had werk. Ik trouwde en we kregen twee kinderen. Ik was dolgelukkig. Vlak na de geboorte van ons tweede kind kreeg mijn vrouw een ernstige infectie. Vlak voor kerst '42 is ze overleden.

Meinoud: Is Stella...?

Evert: Nee. Een half jaar nadat ze jou had verlaten, ging ze ook bij mij weg. Ik was getrouwd met... Ik heb mijn vrouw op mijn werk leren kennen.

Meinoud: Dat spijt me. Oprecht.

Evert: *(gaat staan)* Ik sta er nu alleen voor. En daarbij komt dat de kinderen alle twee ziek zijn geworden. Ernstig ziek. Ze moeten weg. Ik weet me geen raad meer. Ik dacht...

Meinoud: Wat dacht jij?

Evert: Jij was toch mijn beste vriend? *(rust...)* Vroeger? Het enige wat ik je vraag is een beetje hulp. Jij hebt de connecties. Die kinderen redden het hier niet. Ze kunnen hier niet blijven. Ze hebben schone lucht nodig, goed eten, vitamines.

Meinoud: *(onbewogen, bijna arrogant)* Vader van twee kinderen. Jongens? Meisjes?

Evert: Anna en Eva. Denk je dat het je lukt?

Meinoud: Waar wil je ze dan heen brengen?

Evert: Naar het zuiden.

Meinoud: In Duitsland zijn voldoende kuuroorden. Ik beloof je niets.

Maar ik kan allicht informeren.

Evert: *(gaat weer zitten)* Punt is dat ik een veilig huis voor ze weet, waar familie zit. Dat is belangrijk voor ze. Een vertrouwde omgeving. Alleen die omgeving ligt wel in Frankrijk.

Meinoud: Frankrijk? Denk je werkelijk dat het mogelijk is dat ik, of wie dan ook, gewoon met twee kinderen onder de armen, dwars door de frontlinie heen naar Frankrijk kan gaan?

Evert: Die kinderen gaan hier kapot. Het komt allemaal door die ellendige oorlog!

Meinoud: Ik wil best met je filosoferen over wat een oorlog allemaal teweeg kan brengen, maar ik denk dat we daarmee de situatie van je kinderen niet veranderen. Ik zou wel een oplossing voor hen weten, maar ik denk dat jij daar niet in geïnteresseerd bent.

Evert: Duitsland? Lijkt me niet de juiste plek. Ik denk dat ze daar een verzorging krijgen die ik niet in gedachten heb.

Meinoud: Jij zit met een probleem. Ernstig genoeg om de oplossing daarvan bij mij te zoeken. De oplossing die ik aandraag is, gezien mijn achtergrond, vrij voorspelbaar. Dat had je kunnen weten. Ik begrijp dus niet waarom je van die bezwaren maakt. Tenzij jouw probleem groter is dan alleen een tekort aan frisse lucht en vitaminen. *(gaat achter Evert staan)* Heb je je persoonsbewijs bij je?

Evert: *(geschrokken)* Hoezo? Wil je me controleren?

Meinoud: In deze tijd is niets meer wat het lijkt. Wij hebben elkaar jaren niet gezien. Controle is misschien een groot woord. Maar, ja... Ik zou hem graag even willen zien.

Evert: Ik dacht dat wij elkaar goed genoeg kenden om...

Meinoud: Waarom laat je mij dan je persoonsbewijs niet zien als er niets aan de hand is?

Evert: Waarom vertrouw je mij niet?? Ik heb jou vroeger toch vaak genoeg uit de stront gehaald. Heb ik ooit om een wederdienst gevraagd?

Meinoud: Die heb je gewoon genomen! Toen je Stella van me afpikte.

Evert: *(staat op, naar rechts voor)* Dat is gelul en dat weet je donders goed! Ze is gewoon bij jou weg gegaan.

Meinoud: En klopte bij jou aan.

Evert: Waar had ze anders heen moeten gaan? Ik was de enige die ze kende.

Meinoud: Je persoonsbewijs! *(Evert geeft schoorvoetend zijn persoonsbewijs en Meinoud controleert zorgvuldig)* Zou je nu zo vriendelijk willen zijn mij te vertellen wat je hier werkelijk komt doen?

Evert: Hoezo?

Meinoud: Of je bent onnauwkeurig in het melden van mutaties in je

persoonsbewijs, of je bent ongehuwd met twee kinderen, wat ik me overigens niet kan voorstellen. Of je zit echt met een probleem.

Evert: Die twee kinderen zijn niet van mij. Ze zijn van een vriend. Een weduwnaar. Hij moest vorige maand naar Duitsland. Hij vroeg aan mij om voor die meisjes te zorgen. Ik heb mij alleen niet gerealiseerd welke problemen ik daarmee zou krijgen. Die kinderen zijn bij mij thuis niet meer veilig.

Meinoud: (*samenvattend, arrogant*) Twee kinderen die bij jou niet veilig zijn. Twee kinderen die niet naar Duitsland kunnen. Ik kan me daarbij maar een soort kind voorstellen. Jij komt mij vragen om twee joden te laten vluchten?? (*verbijsterd, boos*)

Evert: (*redden wat er te redden valt. Richting Meinoud, paniekerig*) Nog even en de Amerikanen en Britten staan aan je voordeur. Als jij me nu helpt met deze twee kinderen, wie weet, zou ik jou dan tot hulp kunnen zijn.

Meinoud: Mijn complimenten. De situatie zo te draaien alsof het lijkt dat je mij een dienst komt bewijzen. Die Yank of die Brit krijgt nog een zware dobber aan mij. Vergeet niet dat een groot deel van het volk pal achter ons staat. Een enkele Vliegende Hollander op zijn tijd verandert daar niets aan.

Evert: Hoe kun je zo naïef zijn als je weet dat een hele wereldmacht jullie denkwijze probeert te vernietigen.

Meinoud: Dat bewijst toch alleen maar ons gelijk? Hoeveel bewegingen die vervolgd worden en in het nauw zijn gedreven, krijgen van de geschiedenis hun gelijk? Wij blijven strijden voor het volksbelang, dat altijd op de eerste plaats dient te komen. Die door geldlust bezeten wereldmacht is daarmee niet gediend. Internationalisme leidt tot nationale ondergang.

Evert: Jullie nationalisme leidt alleen maar tot machtsmisbruik. Een groot deel van ons volk wordt onder druk gezet. Ze zijn niet in staat om zich ook maar iets te permitteren. En alleen omdat ze anders denken dan jullie??

Meinoud: Daar gaat het ons ook om. Wij stellen het algemeen belang boven het individueel belang. Het individu wil zich alleen maar boven de massa uitsteken ten behoeve van zichzelf. Die kans heeft hij in het verleden voldoende gekregen. Nu is de tijd om het tij te keren. Niet goedschiks, dan kwaadschiks. Zachte heelmeeesters maken stinkende wonden.

Evert: (*met ingehouden woede, rustig*) De enigen die hier wonden maken zijn jij en je Duitse vriendjes. Waarom worden er zoveel van die anders denkende mensen afgevoerd? Waarom mogen mensen met een andere overtuiging nergens meer naar binnen dan in een

treinwagon? *(voor zichzelf)* Als dat jullie idee van volksbelang is...

Meinoud: Vrijheid verdeelt, Evert. Dertig partijen, dertig meningen. Het is tijd om een eenheid te vormen. Natuurlijk zijn er enkelen die zich niet kunnen aanpassen. Het is de plicht van de staat om hier corrigerend in te grijpen.

Evert: Je kunt er toch niet van uit gaan dat een kleine selecte groep een heel volk in zijn macht houdt. Dat is vragen om ellende. Ik verzeker je, dat zullen jullie krijgen ook.

Meinoud: Ik hoop voor jou dat je deze ideeën voor je houdt. Politieke leiders die dankzij jouw democratisch systeem gekozen waren om ons volk te leiden, of kan ik beter zeggen, te misleiden, die mensen kenmerken zich door gekonkel, corruptie en winstbejag.

Evert: Zij zijn in ieder geval gekozen door het volk. En dat kan van jouw beweging niet gezegd worden!

Meinoud: De elite van de natie hoeft niet gekozen te worden. Die onderscheidt zich. Een elite die is ontstaan door jaren van strijd tegen de gevestigde orde van joden en plurocraten. Die strijd heeft ons een ding geleerd. Te overleven. Een volk heeft een leider nodig. En hij leidt het volk naar een positie waar ze, dankzij onze inzet, recht op hebben.

Evert: *(schamper)* Wat jullie doen is het volk een vette vis voorhouden. En als ze bijten halen jullie met een ruk het haakje door hun lippen. De mond snoeren, heet dat.

Meinoud: Wij staan er garant voor dat het Nederlandse volk iets in te brengen heeft in het nieuwe Europa.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto